Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26557
Copyright: Admont, Benediktinerstift

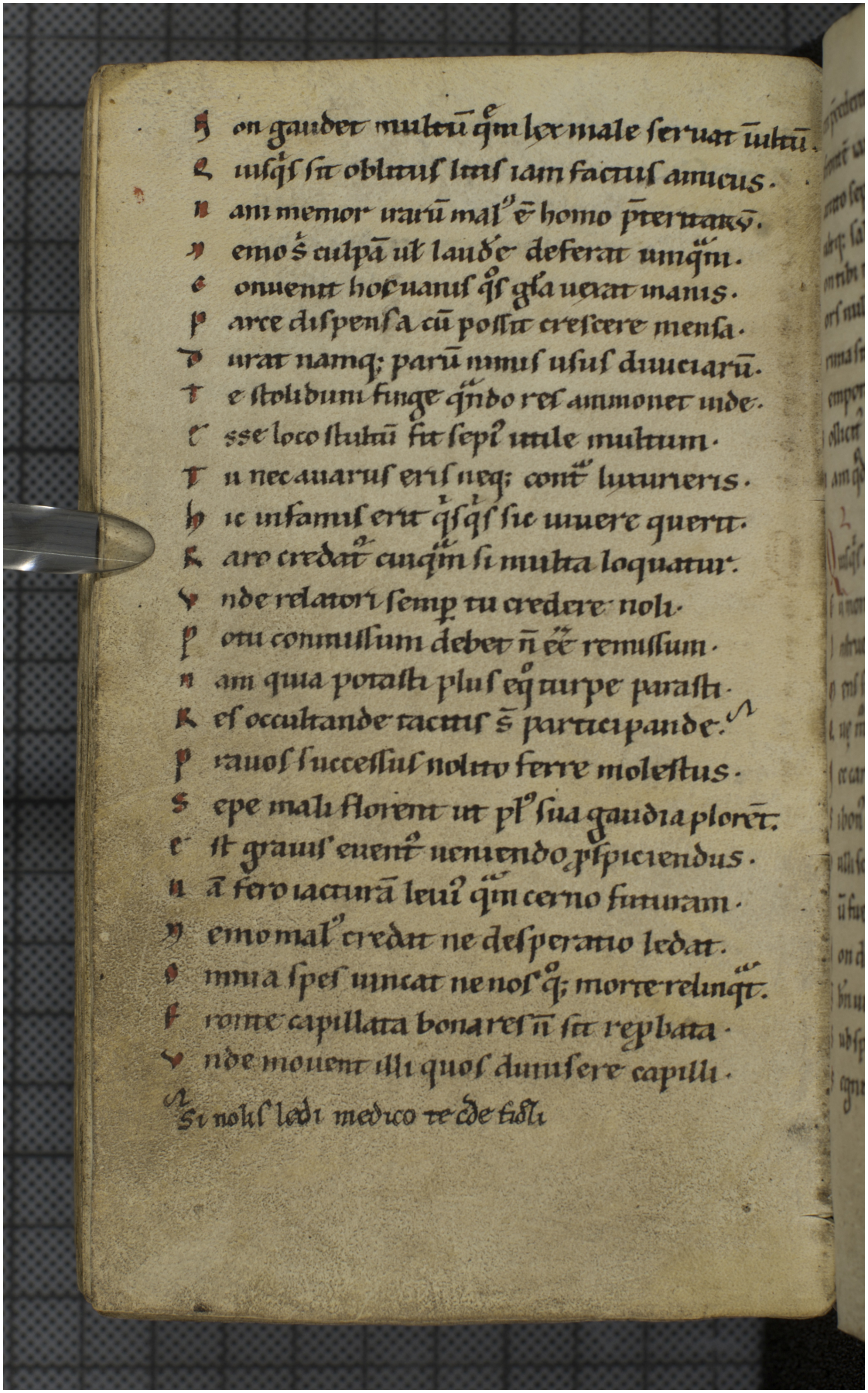

Non gaudet multum qm lex male seruat iustum.
Iusq; sit obstrus istis iam factus amicus.
Nam memor iurum malo e homo preteriurq;.
Nemo s culpa ut laude deferat unqm.
Conuenit hoc uanus qs gla uecat manus.
Parce dispensa cum possit crescere mensa.
Urat namq; parum nimus usus diuciarum.
Te stolidum finge qndo res admonet unde.
Esse loco stultum fit sepe utile multum.
Tu nec auarus eris neq; cont luxurieris.
Sic infamus erit qsq; sic uuere querit.
Rare credat cunqm si multa loquatur.
Unde relatori semp tu credere noli.
Totu commissum debet n ee remissum.
Nam qua potasti plus eq turpe parasti.
Res occultande tacitus s participande.
Prauos successus nolito ferre molestus.
Sepe mali florent ut pl sua gaudia ploret.
Est grauis euent uenendo pspiciendus.
Ua fero iacura leui qm cerno futuram.
Nemo mal credat ne desperatio ledat.
Omnia spes uincat ne nos q; morte relinqt.
Fronte capillata bona res n sit replata.
Unde mouent illi quos dumsere capilli.
Si nolis ledi medico te de tidi